
Οι γυναίκες της Κύπρου παίρνουν το προβάδισμα στον εθνικό αγώνα

Το τριήμερο 19-22 Φεβρουαρίου κορυφώθηκαν οι εκδηλώσεις διαμαρτυρίας που οργάνωσαν οι γυναικείες οργανώσεις της Αμμοχώστου για να διακηρύξουν την απόφασή τους να αντιταχθούν στον απειλούμενο εποικισμό της πόλης τους. Η Συντονιστική Επιτροπή των Κυπρίων γυναικών κάλεσε εκπροσώπους ελλαδικών γυναικείων οργανώσεων, πολιτιστικών σωματείων, κινήσεων ειρήνης κ.α., για να συμπαρασταθούν στη διαμαρτυρία τους. 105 Ελλαδίτισσες από 29 συνολικά σωματεία, μεταξύ των οποίων και τριμελής αντιπροσωπεία του Συνδέσμου για τα Δικαιώματα της Γυναίκας αποτελούμενη από τις Ξ. Πετρινώτη, Ε. Τζεβελέκα και Ε. Κωνσταντή, έζησαν για τρεις μέρες την αγωνία αλλά και την αποφασιστικότητα των Ελληνίδων της Κύπρου να αποτρέψουν τον εποικισμό της Αμμοχώστου, να πιέσουν για την αποχώρηση των 40.000 Τούρκων στρατιωτών και των 65.000 Τούρκων εποίκων, να μάθουν για την τύχη των 1619 αγνοουμένων από το 1974 (μεταξύ των οποίων είναι 112 γυναίκες) και να απαιτήσουν την επιστροφή των προσφύγων στα σπίτια τους.

Οι 105 Ελλαδίτισσες έφτασαν το βράδυ της 19ης Φεβρουαρίου στο τελευταίο φυλάκιο της Δερύνειας, πάνω στη γραμμή που χωρίζει τη νεκρή πόλη της Αμμοχώστου από την ελεύθερη Κύπρο. Είκοσι αντίσκηνα ήταν στημένα δίπλα στο φυλάκιο. Μέσα σ' αυτά είχαν περάσει τις προηγούμενες 19 μέρες και νύχτες γυναίκες από όλες τις περιοχές της Κύπρου, και είχαν δώσει το παρών χιλιάδες άτομα που πέρα-

σαν να υπογράψουν στο βιβλίο συμπάστασης.

Τη φλόγα, που μετέφεραν από το ακριτικό εκκλησάκι του Αποστόλου Ανδρέα αγόρια και κορίτσια της Παιδαγωγικής Ακαδημίας στην αρχή των εκδηλώσεων, πήραν το βράδυ της 19ης Φεβρουαρίου οι γυναίκες της Αμμοχώστου και πεζοπορώντας 105 χιλιόμετρα όλη τη νύχτα, την έφεραν την άλλη μέρα το πρωί στην Πλατεία Ε-

λευθερίας στη Λευκωσία. Εκεί ήταν συγκεντρωμένες χιλιάδες κόσμου. Πιο έντονη όμως ήταν η παρουσία των γυναικών που πρόβαλαν για μια ακόμη φορά φωτογραφίες των δικών τους, για τους οποίους, η Τουρκία αρνείται επί 13 βασανιστικά χρόνια να επιβεβαιώσει αν πέθαναν ή αν είναι ακόμα ζώντανοι.

Οι γυναίκες από την Ελλάδα έγιναν δεκτές με θερμά χειροκροτήματα. Η Άννα

Σικελιανού, η γυναίκα του ποιητή Άγγελου Σικελιανού, απήμυθε το χαιρετισμό των γυναικών όλης της Ελλάδας στις Ελληνίδες της Κύπρου. Οι συγκεντρωμένοι κατευθύνθηκαν μετά σε μια ογκώδη πορεία στο Προεδρικό Μέγαρο όπου επιδόθηκε στον κ. Κυπριανού το ψήφισμα. Τρία μηνύματα στην πολιτική ηγεσία μετέφερε το ψήφισμα: 1. «Ό,τι οι γυναίκες της Κύπρου αξιώνουν πλήρη ενότητα όλης της πολιτικής ηγεσίας στο εθνικό μας θέμα». 2. ότι «το φρόνημα του λαού είναι ακμαίο και αγωνιστικό» και 3. ότι «η νέα γενιά χρειάζεται ιδανικά πρέπει να της τα δώσουμε». Ο Πρόεδρος Κυπριανού δέχθηκε την επομένη ημέρα τις Ελαδίτισσες ενώ πριν τους είχε γίνει ενημέρωση από τον Κύπριο Κυβερνητικό εκπρόσωπο για την εξέλιξη του Κυπριακού.

Οι εκδηλώσεις στην Αθήνα ήταν εξίσου επιτυχημένες. Το 21ο αντίκτυπο που σπήθηκε έξω από την Τουρκική Πρεσβεία ήταν ο τόπος που συσείρωσε χιλιάδες Ελαδιδών. Ο Σύνδεσμος για τα Δικαιώματα

της Γυναίκας ανέλαβε ολόημερη «βάρδια» στο αντίσκηνο στις 11 Φεβρουαρίου. Μέλη του Συνδέσμου ήταν από τις 8 το πρωί στο αντίσκηνο, στην οδό Λυκείου, μιλώντας στους περαστικούς και προτρέποντάς τους να υπογράψουν το κείμενο διαμαρτυρίας που απευθυνόταν στον ΟΗΕ. Στις 12 Φεβρουαρίου το Δ.Σ. πήγε να υπογράψει το κείμενο και η Πρόεδρος, Καθ. Α. Γιωτοπούλου — Μαραγκοπούλου, μίλησε για τη σωρεία παραβιάσεων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων που διαπράττουν οι Τούρκοι στην Κύπρο.

Το νέο στοιχείο που προκύπτει από το εικοσάημερο των εκδηλώσεων διαμαρτυρίας στην Κύπρο και στην Ελλάδα είναι ότι **οι γυναίκες** ανέλαβαν να ευαισθητοποιήσουν τη διεθνή κοινή γνώμη αλλά και να εγχαράξουν στην συνείδηση των Ελλήνων της Κύπρου και της Ελλάδας ότι, πράγματι αυτή τη στιγμή η επιβίωση του Ελληνισμού κρίνεται στην Κύπρο. Όπως τονίστηκε στο αγωνιστικό μήνυμα που απηύθυνε ο Σύνδεσμος προς τη Συντονιστική Επιτροπή:

Τι έγινε πραγματικά στην Κύπρο

ΜΕ ΕΚΠΛΗΞΗ διαβάσαμε σχόλιο για «μαλλιοτράβηγμα των εκπροσώπων των γυναικείων οργανώσεων που πήγαν στην Κύπρο».

Επειδή όπως και οι απεσταλμένοι σας δημοσιογράφοι ζήσαμε και εμείς από κοντά τα γεγονότα και για την αποκατάσταση της αλήθειας έχουμε να παρατηρήσουμε τα εξής:

Η ελληνική αντιπροσωπία δεν ήταν μόνο εκπρόσωποι γυναικείων οργανώσεων. Αντίθετα, σ' ένα σύνολο 100 περίπου ατόμων μόνο οι 25 ήταν από γυναικείες οργανώσεις. Οι υπόλοιποι ήταν από κόμματα, κινήματα ειρήνης, αντιστασιακές οργανώσεις, πολιτιστικούς φορείς, δημοσιογράφοι, συγγενείς αγνοουμένων κ.λπ.

Με μια τέτοια σύνθεση και με δεδομένο ότι ειδοποιηθήκαμε την τελευταία στιγμή

από την οργανωτική επιτροπή για τον χαιρετισμό που έπρεπε να εκφωνήσουμε, ήταν φυσικό να δημιουργηθεί κάποια αρχική σύγχυση τόσο για το περιεχόμενο του χαιρετισμού όσο και για το άτομο που θα τον εκφωνούσε.

Όμως σύντομα —κι αυτό είναι το σημαντικό— όλες οι δυσκολίες ξεπεράστηκαν τόσο με την έγκριση του κοινού ψηφίσματος όσο με την εκλογή εκπροσώπου κοινής αποδοχής.

Το γεγονός ότι εκπρόσωπος συγκεκριμένου κόμματος προσπάθησε στο όνομα μικροκομματικού συμφέροντος να οξύνει την κατάσταση είναι κάτι που δεν αφορά τις γυναικείες οργανώσεις οι οποίες με την στάση τους βοήθησαν ουσιαστικά στο πνεύμα της συνεννόησης που τελικά επικράτησε.

«Για μας τα μέλη του Συνδέσμου για τα Δικαιώματα της Γυναίκας έχει εξαιρετική σημασία ότι είναι γυναίκες που οργάνωσαν αυτό το συγκλονιστικό εικοσάημερο: γυναίκες που έχουν συνειδητοποιήσει ότι στους αγώνες για τα κοινά ισότιμο ρόλο παίζουν και οι γυναίκες, δυνατή φωνή έχουν και οι γυναίκες, ευαισθησία και αγωνιστικότητα επιδουκνύουν και οι γυναίκες».

Δυστυχώς οι απεσταλμένοι του ελληνικού τύπου δεν φαίνεται να αντελήφθησαν αυτή την τόσο ελπιδοφόρο εξέλιξη. Με αφορμή μίαν άτυχη, όντως, στιγμή ασυνενοησίας μεταξύ μερικών —κομματικών— μελών της αντιπροσωπείας, επιδόθηκαν σε όργιο αντιφεμινιστικού ρεπορτάζ μεταδίδοντας την παραπλανητική εικόνα ότι όταν οι γυναίκες διαφωνούν μαλλιοτραβιούνται.

Η επιστολή που αναδημοσιεύουμε παρακάτω, η οποία στάλθηκε στις εφημερίδες Τα Νέα, Πρώτη και Αυγή, αποκαθιστά την αλήθεια γύρω από αυτό το θέμα.

Όλα τούτα τα γνωρίζουν οι δημοσιογράφοι που συμμετείχαν στην αποστολή και είναι «απορίας άξιον» το γιατί απ' όσα συγκλονιστικά είδαμε και ζήσαμε τρεις μέρες στην Κύπρο διάλεξαν για δημοσίευση ένα πρόβλημα μικρής σημασίας που τελικά λύθηκε φορτώνοντας μάλιστα άδικα την ευθύνη του στις γυναικείες οργανώσεις κι αυτές ευθύνονται για όλα τα «εκάστοτε κακώς κείμενα».

«Ένωση Γυναικών Ελλάδας», «Κίνηση Δημοκρατικών Γυναικών», «Ομοσπονδία Γυναικών Ελλάδας», **«Σύνδεσμος για τα δικαιώματα της γυναίκας»**. Οι εκπρόσωποι που συμμετείχαν στην αντιπροσωπία: **Κάκια Γεννηματά** (ΕΓΕ), **Λίλιαν Γαζή** (ΚΔΓ), **Μαρίνα Κωνσταντινίδου** (ΟΓΕ), **Ξανθή Πετρινώτη** (ΣΔΓ).

ΨΗΦΙΣΜΑ

Με την ευκαιρία της χθεσινής δοκιμής πυρηνικής βόμβας στην Νεβάδα, ο Σύνδεσμος για τα Δικαιώματα της Γυναίκας εκφράζει τη βαθύτατη ανησυχία του για τη συνέχιση της ανάπτυξης και παραγωγής πυρηνικών όπλων. Θεωρεί όμως καθήκον του να εκφράσει τη μεγάλη ανησυχία του και για την εξάπλωση του εμπορίου κάθε είδους όπλων στον κόσμο, που τροφοδοτούν πολλούς πολέμους εν εξελίξη αυτή τη στιγμή σε διάφορες περιοχές της γης. Αν πιστεύουμε πραγματικά στην Ειρήνη, πρέπει να προσπαθήσουμε, αυτή να υπάρχει παντού. Είναι φανερό ότι η αδιαφορία ή μάλλον η ικανοποίηση των εμπόρων του θανάτου για τα κέρδη που αποκομίζουν από τους διάφορους πολέμους κυρίως μεταξύ μικρών λαών είναι παρεμποδιστική της επικράτησης της ειρήνης και του τερματισμού της αιματοχυσίας και καταστροφής.

Αθήνα 4 Φεβρουαρίου 1987

Το Διοικητικό Συμβούλιο